

L'Olot i la lluita contra els impossibles

L'Olot va presentar el seu projecte a l'Ateneu Barcelonès UE OLOT.

“Un altre futbol és possible”. Ho defensa amb insistència la Unió Esportiva Olot, que vol anar més enllà del seu àmbit d'influència i dimarts va presentar el projecte a l'Ateneu Barcelonès. El president, Joan Agustí, va detallar els punts forts del “futbol social sostenible” que promou una entitat que aposta pel futbol inclusiu, té mainada becada entre els equips del planter, integra joves amb risc d'exclusió social i té convenis de col·laboració amb entitats com Càritas, Integra, Banc de Sang i Teixits i TEA Garrotxa, i ara hi ha afegit Òmnium, amb la voluntat, entre d'altres, de fomentar que es parli en català al camp.

Conscient de les limitacions a la Garrotxa –“hi ha l'1% de les llicències de Catalunya”–, el club busca suports a tot el país. I ho fa reivindicant que és un club únic en la promoció del talent futbolístic català, tenint en compte que s'ha compromès a fitxar només jugadors dels Països Catalans, amb un criteri de proximitat (n'hi ha 16 de les comarques gironines) ben marcat. Futbol identitari. “Si pugéssim a categories superiors, ho mantindríem”, explicava Agustí a l'Ateneu, acompanyat de Frederic Porta, que va qualificar el projecte de l'Olot com “el més engrescador del futbol català”. “Sou un Athletic Club a la catalana, però aneu més enllà”, va dir Porta al president.

Agustí va advertir de les dificultats de fer perdurar el futbol arterial (de barri, de poble, de ciutat). Va subratllar que, més enllà del Barça –“un mirall tan gran que no ens hi podem reflectir”, va dir en l'acte, amb presència dels vicepresidents blaugrana Rafel Yuste i Elena Fort–, els altres dos clubs catalans de primera tenen capital estranger, a segona A no hi ha representació, i una mica més avall també hi ha clubs amb capital de fora o molt concentrat. L'Olot és una societat anònima esportiva –“té més rigor fins que no es regulin les associacions, va dir a Elena Fort, que li proposava tornar a ser un club de socis– i lluita contra els impossibles que rep sempre que proposa canvis a les federacions. “Per què ha de ser impossible crear un altre grup català a tercera, si per exemple a la Rioja hi ha 7.000 fitxes i aquí 185.000? Els nens que juguen aquí tenen 25 possibilitats menys d'arribar-hi”. No només demana més recursos per al futbol no professional, sinó també més ben administrats. “Perquè canviï alguna cosa, algú ho ha demanar. Dialogant, parlant-ne. Treballem perquè les coses que avui són impossibles demà siguin possibles”, sentenciava Joan Agustí.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/2260802-l-olot-i-la-lluita-contra-els-impossibles.html>